

Kenmerkende manier van denken	Praktische gevolgen
Ze zijn minder egocentrisch en beter in staat dingen in perspectief te zien.	Vaak gekwetst doordat andere kinderen naar hen toe niet dezelfde meelevendheid in acht nemen.
Ze kunnen complexere taken aan en maken effectiever gebruik van bronnen. Dit geldt ook voor hun eigen kennis die zij breed kunnen toepassen en kunnen transformeren naar andere situaties dan die waarin de kennis aangeleerd is.	Verveling binnen het jaarklassensysteem. Toepassing van kennis vanuit het ene schoolvak in het andere schoolvak. Dit kan op repetities voor de betreffende docenten soms andere antwoorden dan verwacht opleveren. (En voor leerlingen soms onvoldoende beoordelingen omdat 'dit' niet het antwoord was dat ze moesten leren.)
Hoogbegaafde kinderen weten meer, zijn zich meer bewust van hun kennis en leggen veel links tussen nieuwe kennis en reeds verworven kennis. Om nieuwe informatie te kunnen verwerken en ook weer uit het geheugen op te roepen, is het noodzakelijk dat ze deze in een zinvol verband kunnen plaatsen.	Vaak stellen zij veel vragen om nieuwe kennis optimaal te kunnen verbinden aan wat ze al weten. Hiermee proberen ze duidelijk te krijgen wat de overeenkomsten en verschillen zijn met wat ze al weten. Soms roept dit irritatie bij de leerkracht op, maar het is hun manier van kennis ordenen en opslaan. Ze kunnen problemen hebben bij opdrachten, zoals woordrijtjes leren, waar geen verband in zit.
Bij opdrachten leggen ze meer verbanden met reeds aanwezige kennis (die niet in de opdracht is gegeven) en besteden minder aandacht aan informatie die in de opdracht is gegeven.	Gebrekkig lezen van opdrachten kan leiden tot zoeken in andere richtingen dan bedoeld.
Ze zijn zich bewuster van hun eigen denkprocessen en zijn beter in staat deze te beschrijven en beoordelen (vorm van zelfregulatie). Hierdoor zijn ze ook flexibeler in het verlaten van een eenmaal ingeslagen weg om op een andere manier oplossingen voor een probleem te zoeken.	Kunnen hierdoor ook makkelijker van strategie veranderen en daardoor (soms via een totaal andere weg) een probleem oplossen. Dit kan als neveneffect hebben dat ze niet precies volgens het boekje werken, maar op hun eigen manier aan de slag gaan.
De denkprocessen bij hoogbegaafde kinderen verlopen sneller, vooral bij moeilijkere onderwerpen. Wel nemen zij meer tijd om de relevante informatie te ordenen.	Kan lijken op startproblemen.
Hoogbegaafde kinderen hebben behoefte aan een uitdagende omgeving, waar ze niet alle antwoorden weten.	Als taken niet voldoende complex zijn, proberen zij zelf die complexiteit te introduceren. Denk maar aan eenvoudige spelletjes, waar zij allerlei regels bij verzinnen.
Ze zijn sterker in het herkennen van overeenkomsten in regels, hulpmiddelen en strategieën, waardoor zij minder stappen nodig hebben om tot oplossingen te komen.	Met grote stappen door wiskundige opdrachten heen gaan, is een bekend verschijnsel.

Hoogbegaafde kinderen blijken al op zeer jonge leeftijd in staat de aandacht van volwassenen vast te houden en hen effectief als bron voor hun ontwikkeling te gebruiken. Vooral de zeer vroege sociale interactie met de moeder lijkt van invloed te zijn op hun superieure denkvermogen.

Kinderen stellen al jong (heel) veel vragen die betrekking hebben op hoe dingen in elkaar zitten: verbanden leggen, consequenties van dingen, oorzaak/gevolg, eigen conclusies controleren enz.

Zij hebben al jong een ongewoon gevoel voor discrepanties of verschillen en een groter abstractievermogen dan leeftijdsgenoten.

Ze stellen regels ter discussie en communicatie met leeftijdsgenoten vormt vaak een probleem